

MUURISNEIJOT *MATKALLA SAIMAAN RANNALLE 18.-19.5.2019*

”Kultani kukkuu, kaukana kukkuu, Saimaan rannalla ruikuttaa;
Ruuhtapa ei ole ollenkaan,
Joka minun kultani kannattaa.”

Näin alkoi Elias Lönnrotin Neijon Laulu ja sitäpä ei tainnut moni neijoista tietää, että Elias on syntynyt Lohjan seutukunnalla, Paikkarin torpassa, Sammatissa 1809.

Lönnrot on Suomen kirjakielen isä, jota monen on kiittäminen siitä, että meillä on upea, rikas, oma kieli. Harmi, että Paikkarin Torppaa ei ehditty neitojen kevätmatkalla katsastamaan... Neljäs yön yli matkamme käynnistyi n. neljän asteen lämmössä Jyväskylästä 05.50 ja Muuramen Kauppakeskuksen pihasta startattiin melkein täydellä patteristolla, vain yksi oli joukosta poissa eli Aira liittyi iloiseen joukkoomme Jämsästä. Kahden päivän golfrupeama Lohjan St. Laurence Golfissa odotti, matkaa 20 neitosella oli kuljettajamme Antin Pihtiputaan poikia) luotsaamana 285 kilometriä. Mentiin yhden pysähdyksen taktiikalla eli aamukahvit ja pakollinen koneiston tyhjennys ja huolto (?) tapahtui Tuuloksella. Perille taidettiin ehtiä klo kymmenen pintaan.

Perillä Lohjalla Pyhän Laurin (St. Laurence) siipien suojassa purkauduimme bägeinemme ja kimpsuinemme, haimme kortit, vaihdoimme ylle golfvaatteita ja sitten syömään runsaaseen buffetpöytään. Kurpitsa-kookoskeitto maistui alkuun ja sitten salaattivalikoima kera kanankoipiä, pitsaa, possun yms. Hyvää oli ja riittävästi, että jaksoi hetken rangella palloja lyödä ja puttailla. Sitten väliaikalähdöillä liikenteeseen, ensimmäisenä päivänä Pyhän Laurin kierros, jossa pääsimme mittailemaan bunkkerilyöntiämme vahvuutta. Yhdellä rei'ällä näitä monien kauhuja oli jopa 13 kappaletta! Joukostamme löytyi yksi (Vuokko) joka ei eksynyt yhteenkään bunkkeriin kummallakaan kentällä, saavutus sinänsä sekin.

Kierroksen jälkeen odotti klubilla virkistävä sauna, pukuhuonetilat olivat loistavat ja kaappeja riittävästi, kaikkea kaunistautumiseen myös tarjolla riittävästi. Sitten suuntasimme terassille nauttimaan ihanasta auringonpaisteesta ja lämmöstä sekä kylmästä juomasta. Yöpaikaksi olivat tytöt valinneet hotelli Lohjan (keskustassa, muutaman kilometrin sisällä) ja illallisvaraus oli n. 200 metrin päähän sijaitsevaan italialaiseen trattoria Gustoon, jonne oli jo etukäteen Marjo ystävällisesti ilmoittanut jokaisen ruokavalinnat menulta, helpotti ja nopeutti hommaa huomattavasti. Pastaa, pitsaa, salaatteja moneen makuun... ja jälkkäriksi jäätelöä ja ah niin ihanaa panna cotta, jossa kermaa ei ollut säästely. Palvelu pelasi ja lopuksi luikautimme muutaman perisuomalaisen laulun, tarjoilijoiden kauhuksi tai iloksi (onneksi olimme ainoat asiakkaat!). Sitten maksu ja osa joukosta vielä yhdelle paukulle paikalliseen kuppilaan (ei karaokea, harmi!). Ennen puoltayötä selvisimme Lohjan vilkkaasta (?) yöelämästä ansaitulle levolle, päivä oli ollut pitkä ja uudet koitokset odottivat seuraavana päivänä.

Sunnuntaina hotelliaamiainen klo 7.00, puuroineen, jogurtteineen ja hedelmineen, hyvää oli ja sillä jaksoi taas. Näkemiin (viimeistä kertaa, hotelli lopettaa piakkoin ja tiloissa aloittaa "Place to Sleep"-niminen yritys, työttömien joukkoon liittyy muutama ihminen lisää, näin selvisi vastaanoton virkailijalta). Toisen päivän kenttä oli Kalkki-Petteri (saanut nimensä Lohjan ja varsinkin Virkkalan merkkihenkilön Petter Forsströmin mukaan, joka perusti Lohjan kalkkitehtaan) ja siellä pääsimme testaamaan vesien ylityksiä useampaan otteeseen. Tällä kentällä oli jopa pikkuisen nousua yhdellä väylällä, mutta enimmäkseen tasaista, kuten Pyhän Laurin kentällä. Sää oli hiukan pilvisempi kuin lauantaina, mutta lämmintä piisasi, n. 23 astetta ja hamoset olivat valttia ja aurinkovoiteita leviteltiin taas ahkerasti.

Suoriuduttuamme toisen päivän kierroksesta pääsimme saunaan, ruokailun jälkeen virkistäydimme terassilla ja nautimme kesästä. N. klo 16.00 maissa kutsuimme Antin paikalle, jotta pääsimme pakkaamaan itsemme ja kampeemme taas kerran autoon ja kotimatka pääsi alkamaan. Sitä ennen yhteiskuva St. Laurencen maisemissa ja tuloskortit mukaan...bussin nokka kohti Muuramea ja Jyväskylää.

Kaksi lämmintä ja ihanaa golfpäivää takana, monta lyöntiä rikkaampina lähdimme paluumatkalle ja parhaat palkittiin bussissa. Kahden päivän pb- kilpailun voitti Annette, josta hänelle lämpimät onnittelut! Tasaiset kentät olivat asettaneet omat haasteensa (bunkkerit, vesi, hyvin suojatut griinit) koko pelaajakaartille ja tuntemattomat kentät vaativat aina veronsa. Kuvassa voitosta kämmästynyt Annette. Onnea muillekin palkinnoille yltäneille ja suurkiitos taas kerran hienoista järjestelyistä Marjolle ja Sarille sekä yhteistyöstä koko naistoimikunnalle. Olette rautaa! (siis ette puita!). Ensi keväänä taas uudet kohteet.

"Tää tuli kyllä ihan puskista!"

Kauniit ja rohkeat MGS:n leidit Antin kuvaamina

Upeaa 25-vuotisjuhlavuotta kaikille MGS:n naisille, pelaillaan ja nautitaan kesästä sekä hymyillään kun tavataan.

(Kuvat ja matkakertomus by Erja 25.5.2019)